

[Bladd.]

handlingen af et andet lovforslag, hvor det ærede medlem sagde, at man kun bør ændre og reformere det, der er dårligt. Denne betragtningsmåde er jo helt rigtig; det er blot beklageligt, at de 2 partier ikke kan se dette i denne lovgivning.

Vi har jo ganske vist hørt bemærkninger om, at landarbejderne egentlig har det helt godt nu, og at lovens vilkår er for gunstige, særlig i sammenligning med vilkårene efter den almindelige boliglovgivning. Til dette sidste vil jeg gerne sige, at jeg erkender, at der er en betydelig forskel i vilkårene i de 2 former for byggeri. Men hvis der skulle ske en tilnærmelse, ville det så ikke være rigtigst at rette på boliglovgivningen, hvor den private spekulation breder sig i uhyggelig grad?

Må jeg dernæst sige, at selv om forholdene efterhånden har bedret sig for arbejderne ude på landet, kan det vist ikke bestrides, at det stadig er den kategori af lønarbejdere, som har de mindste årsindtægter, og som økonomisk er dårligst stillet. Endvidere må formålet: at bevare arbejdskraften til landbruget, dog stadig gælde. Dette formål fremmer man ikke ved at fordyre disse landarbejderboliger.

Mit parti har altid været rede til at forhandle om rimelige ændringer i denne lovgivning, men vi vil ikke være med til at forringe den på afgørende måde.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en velvillig behandling.

Niels Eriksen: Vi har jo nylig behandlet et lovforslag om udlån til arbejderboliger på landet, og det lovforslag, som her foreligger, er en naturlig følge af den forenkling, der er sket for låntagere, som har fået lån efter den 1. april 1959, idet der er givet disse låntagere adgang til optagelse af private lån med prioritet forud for statslånet, når der er sikkerhed for dette inden for ejendomsværdien. Jeg synes, det er ganske naturligt, at der åbnes en tilsvarende adgang

for tidligere låntagere, og vi ser med sympati på, at det sker. Vi er udmærket klar over, at disse ejerskifter kan volde visse vanskeligheder, og jeg er lidt betænkelig ved det skøn, der ved § 22 tillægges administrationen. Jeg vil håbe, at dette skøn altid må blive anlagt på en fornuftig måde.

Der er en bestemmelse, som — i forbindelse med det nordiske samarbejde — vil afstedkomme, at nordiske statsborgere nu alle får samme vilkår, og det kan vi fuldt ud tiltræde.

Det ærede medlem hr. Bladt var inde på en hel del betragtninger, som jeg synes havde hørt hjemme, da vi behandlede udlånslovforslaget, og som ingen som helst relation har til det lovforslag, vi her behandler. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind på det ærede medlem hr. Bladts betragtninger. Vi har givet motiveringen for vort standpunkt, da vi behandlede det nævnte lovforslag, og derfor skal jeg ikke gøre mere ud af dette.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

H. C. Toft: Forslag til lov om ændring i lov om opførelse af arbejderboliger på landet har ud over at indføre redaktionelle ændringer i den tidligere lovgivning til formål at gøre det muligt også for ejendomme opført før den 1. april 1959 at optage kreditforeningslån eller andre lån forud for statslånet, når resthovedstolen af statslånet og andre foranstående prioriteter ikke overstiger ejendomsværdien. Denne mulighed er åbnet for landarbejderboliger opført efter lovændringen i fjor, altså efter den 1. april 1959. Det er kun rigtigt og rimeligt, at der nu også åbnes adgang for dem, der har opført landarbejderboliger i henhold til tidligere bestemmelser, til at foretage en sådan forudprioritering, og det er også rigtigt at åbne mulighed for en konvertering fra den gamle låneordning til den nugældende, når de pågældende ejere ønsker det.

Selv om vi under statshusmandslovens behandling har givet udtryk for, at vi ikke